

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13Co/1/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113211578
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Štolcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5113211578.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a členov senátu JUDr. Márie Dubcovej a JUDr. Róberta Bebčáka, v právnej veci žalobcu: CD Consulting s.r.o., so sídlom Příkop 843/4, Zábřdovice, 602 00 Brno, Česká republika, IČ: 264 29 705, proti žalovanému: P. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXXX/XX, XXX XX W. - H., štátny občan SR, v konaní o zaplatenie 1.455,83 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 6C/117/2013-50 zo dňa 19. decembra 2013 a o čiastočnom späťvzati žaloby žalobcom v podaní zo dňa 21.12.2015, takto

rozhodol:

P r i p ú š ť a späťvzatie žaloby žalobcom v časti o zaplatenie zmenkového úroku 0,19% denne zo sumy 1.455,83 Eur od 12.05.2010 do zaplatenia, rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 6C/117/2013-50 zo dňa 19. decembra 2013 v tejto časti z r u š u j e a konanie o zaplatenie zmenkového úroku 0,19% denne zo sumy 1.455,83 Eur od 12.05.2010 do zaplatenia z a s t a v u j e .

Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 6C/117/2013-50 zo dňa 19. decembra 2013, ktorým bola vo zvyšnej časti žaloba zamietnutá, p o t v r d z u j e .

Žalovaný n e m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že účastníkom sa nepriznáva náhrada trov konania. V odôvodnení rozhodnutia okresný súd uviedol, že návrhom doručeným okresnému súdu dňa 28.03.2013 sa žalobca voči žalovanému domáhal zaplatenia zmenkovej sumy 1.455,83 Eur, zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne od 12.05.2010 do zaplatenia, úroku vo výške 6 % ročne od 12.08.2010 do zaplatenia, zmenkovej odmeny vo výške 4,85 Eur a náhrady trov konania. V návrhu žalobca uviedol, že ako indosatár je nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky, ktorú vystavil žalovaný dňa 20.11.2009 na zmenkovú sumu 1.455,83 Eur, pričom sa zaviazal aj k úhrade zmenkového úroku vo výške 0,25% denne od 12.05.2010. Indosovaná zmenka je vistazmenkou opatrenou doložkou „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“. Za miesto splatenia bolo určené sídlo prvotného zmenkového veriteľa. Žalovaný po predložení zmenky k zaplateniu neuhradil ani časť svojho dlhu. Žalovaný sa postupom podľa čl. 5 ods. 2 a 3 Nariadenia č. 861/2007 k návrhu na začatie konania nevyjadril.

2. Okresný súd poukázal na to, že žalobca je obchodnou spoločnosťou so sídlom v Českej republike a žalovaný fyzická osoba s bydliskom na území Slovenskej republiky, v predmetnej veci tak ide o cezhraničný spor v občiansko-právnej veci, predmetom ktorého je pohľadávka, ktorá bez akýchkoľvek úrokov, výdavkov a nákladov nepresahuje sumu 2.000 Eur. Preto podľa čl. 2 ods. 1 Nariadenia č. 861/2007 sa na tento spor uplatňuje predmetné nariadenie.

3. Ďalej okresný súd poukázal na to, že európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu je písomné a súd nariaďuje ústne pojednávanie len ak to považuje za potrebné alebo ak o to požiada niektorá zo strán. Vzhľadom na okolnosti prípadu, okresný súd mal za to, že pre spravodlivé vedenie konania, za súčasného dodržania zásady hospodárnosti, nie je potrebné nariaďovať ústne pojednávanie. Na základe uvedeného rozhodol rozsudkom bez nariadenia pojednávania, jeho verejným vyhlásením dňa 19.12.2013, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli oznámené na úradnej tabuli súdu dňa 11.12.2013.

4. Z predloženej zmenky vyplývalo, že mala byť vystavená žalovaným v Liptovskom Mikuláši dňa 20.11.2009 na sumu 1.455,83 Eur. Súčasťou zmenky je údaj o čísle zmluvy 505800112, v nadväznosti na ktorú bola vystavená. Žalovaný v zmenke vyhlásil, že pri predložení na rad zaplatí obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598 zmenkovú sumu spolu s 0,25 % denným zmenkovým úrokom od 12.05.2010. Údaj o zročnosti na zmenke je vyznačený aj nasledovne: splatné: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava „bez protestu“, „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“. Na rube zmenky sa nachádza indosament, ktorým konateľ obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o. zmenku previedol v bližšie neuvedený deň na žalobcu.

5. Okresný súd poukázal na ust. 75, § 76 ods. 1, § 33 ods. 1, § 34 ods. 1 zákona č. 191/1950 Zb. zákon zmenkový a šekový (ďalej len zákon č. 191/1950 Zb.). Konštatoval, že predmetom konania je nárok plynúci z vlastnej zmenky. Medzi podstatné náležitosti zmenky patrí údaj o jej splatnosti, pričom v zmenke môže byť splatnosť určená iba jedným zo zákonných spôsobov uvedených v § 33 ods. 1 zákona č. 191/1950 Zb.. Zmenka na videnie, označovaná ako vistazmenka, je splatná ihneď po predložení a musí byť predložená na platenie do jedného roku od dátumu vystavenia, ak nie je vystaviteľom alebo indosamentom určená iná lehota. Splatnosť zmenky môže byť určená aj na čas po dátume vystavenia, pričom splatnosť takejto datozmenky nastáva po uplynutí určitej doby po dni vystavenia zmenky. Z predloženej vlastnej zmenky vyplývalo, že sú v nej určené dve možnosti splatnosti, čo spôsobuje jej absolútnu neplatnosť z dôvodu neurčitosti. Neurčitosť údaju je daná tým, že podľa zápisu na zmenke vystaviteľ vyhlásil, že jednak zaplatí za túto zmenku pri predložení na rad a zároveň zmenková suma so zmenkovým úrokom sú splatné: POHOTOVOSTĚ, s.r.o. „bez protestu“, „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“. Podľa prvého spôsobu splatnosti zmenky ide teda o zmenku na videnie a podľa druhého spôsobu ide o tzv. datozmenku, splatnosť ktorej nastáva po uplynutí 4 rokov od vystavenia zmenky. Okresný súd posudzoval i to, či uvedená štvorročná lehota nie je predĺžením lehoty podľa § 34 ods. 1 zákona č. 191/1950 Zb.. Zvýraznil, že právny inštitút zmenky je založený na prísnej formálnosti, čo okrem iného znamená, že náležitosti zmenky musia byť bezpodmienečne v zhode so zákonom. Nakoľko právna úprava vistazmenky obsiahnutá v § 34 ods. 1 zákona č. 191/1950 Zb. vyslovene upravuje formuláciu „do jedného roku od dátumu vystavenia“ a v predloženej zmenke je uvedená formulácia „v lehote 4 rokov od vystavenia“, okresný súd mal za to, že pokiaľ sa vystaviteľ striktnie neriadil spomínaným zákonným ustanovením, nedošlo k predĺženiu lehoty splatnosti zmenky. Zmenka, na základe ktorej si žalobca uplatnil nárok, teda pripúšťa splatnosť na videnie, ako aj splatnosť do 4 rokov od vystavenia, čo podľa § 33 ods. 2 zákona č. 191/1950 Zb. spôsobilo jej neplatnosť. Preto návrh ako nedôvodný zamietol.

6. Okresný súd ďalej poukázal i na skutočnosť, že ak by bola predložená zmenka aj platná, žalobcovi by nebolo možné priznať uplatnený nárok z iného dôvodu. Z exekučného konania vedeného na okresnom súde pod sp.zn. 10Er/1305/2011 zistil, že oprávnená, obchodná spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o. podala voči P. Q. návrh na vykonanie exekúcie pre vymoženie pohľadávky plynúcej z predmetnej zmenky. Exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného obchodnou spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s., so sídlom v Bratislave, zo dňa 11.05.2011 sp.zn. SR 10286/10. Po doručení žiadosti súdneho exekútora exekučný súd uznesením zo dňa 28.09.2011 č.k. 10Er/1305/2011-12 zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a po právoplatnosti tohto rozhodnutia bolo exekučné konanie zastavené. Zo súdneho spisu vyplýva, že žalovaný uzatvoril s obchodnou spoločnosťou POHOTOVOSTĚ, s.r.o. Zmluvu o úvere č. 505800112 zo dňa 20.11.2009 a zároveň v ten istý deň vystavil zmenku, na základe ktorej si žalobca uplatnil právo v tomto konaní. Vzhľadom na označenie zmluvných strán a predmet zmluvy bolo nepochybné, že ide o spotrebiteľskú zmluvu, a teda žalovaný v tomto vzťahu vystupoval ako spotrebiteľ.

7. Okresný súd uviedol, že i keď v zásade platí, že zmenkový záväzok je celkom samostatný a oddelený od prípadného záväzku, ktorý bol pôvodom jeho vzniku, táto skutočnosť nemôže spôsobiť to, že súd formalistickým postupom odoprie ochranu spotrebiteľovi. V čase uzatvárania Zmluvy o úvere č. 505800112 zo dňa 20.11.2009 platná právna úprava výslovne zakazovala v súvislosti s poskytnutím úveru od spotrebiteľa alebo inej osoby splniť dlh zmenkou alebo šekom. Podľa § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch mohol veriteľ prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, len ak ide o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva vo výške maximálne 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Žalovaný na základe spotrebiteľskej zmluvy získal úver vo výške 800 Eur, pričom vlastná zmenka bola vystavená na sumu 1.455,83 Eur, čo predstavuje 181,98 % výšky poskytnutého úveru. Povinnosť súdu zabezpečiť, aby neboli spotrebiteľia viazaní ustanoveniami, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v ich neprospech, musí mať podľa okresného súdu prednosť pred takým výkladom práva, ktorý by mohol obchádzať spotrebiteľskú právnu úpravu. Súd je totiž povolaný predovšetkým zákonom ustanoveným spôsobom poskytovať ochranu práv. Vzhľadom k tomu, že spotrebiteľské právne predpisy výslovne zakazujú zabezpečenie nárokov zo spotrebiteľskej zmluvy zmenkou a žalobca sa domáha práve nároku, ktorý je v rozpore so zákonom, okresný súd aj z tohto dôvodu vyhodnotil žalobu ako nedôvodnú. Ďalej okresný súd vo výroku o trovách konania uviedol, že žalobca v konaní nebol úspešný a žalovaný, ktorý mal v konaní úspech, si trovy nevyčísľil a ku dňu vyhlásenia rozsudku zo spisu žiadne ani nevyplývali, a preto rozhodol o náhrade trov tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.

8. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca prostredníctvom právneho zástupcu z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a), b), f) O.s.p.. Uviedol, že napadnuté rozhodnutie je prekvapivým rozhodnutím, čo predstavuje odňatie možnosti konať pred súdom. Táto prekvapivosť vyplýva zo skutočnosti, že žalovaný uplatnený nárok nepoprel, no napriek tomu okresný súd uplatnený nárok zamietol, ale najmä vyplýva z rozporu napadnutého rozhodnutia s konštantnou judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Prvostupňový súd dospel k záveru, že zmenka je neplatná pre neurčitý údaj splatnosti, ktorý má vyplývať z údajného rozporu medzi na zmenke napísaným údajom „zaplatím za túto zmenku pri predložení“ a údajom „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“. Žalobca poukázal na to, že v zmysle článku I. § 33 zákona č. 191/1950 Zb. môže byť splatnosť zmenky určená len štyrmi spôsobmi predpokladanými zákonom, inak je zmenka ničotná (neplatná). Jedným zo spôsobov splatnosti zmenky je splatnosť na videnie (ide o tzv. vistazmenku). Zákon explicitne neudáva, akým spôsobom sa má doložka uviesť. Spôsob uvádzania doložiek splatnosti bol zaužívaný v zmenkovej doktríne už desaťročia, pričom rozhodujúca je doktrína a judikatúra po roku 1930, odkedy sa datuje platná právna úprava. Je zaužívané pri vistazmenkách používať na označenie údajja zročnosti údaj najmä nasledovnými slovnými vyjadreniami: „na predloženie“, „po predložení“, „pri predložení“, „na videnie“. Je nesporné, že údaj, ktorý je uvedený na predloženej zmenke ako údaj splatnosti „pri predložení“, je tradičný údaj, ktorý sa používa ako údaj splatnosti pri vistazmenke, t.j. zmenke splatnej na videnie. V zmysle článku I. § 34 ods. 1 zákona č. 191/1950 Zb. zmenku splatnú na videnie je potrebné predložiť na platenie do jedného roku od dátumu vystavenia. Vystaviteľ môže lehotu na platenie predĺžiť, alebo skrátiť. Predĺženie lehoty na platenie sa na zmenke musí uviesť. Žalobca uviedol, že ani v tomto prípade nie je v zákone explicitne uvedené, ako sa má údaj o predĺžení, resp. skrátení lehoty uviesť. Dôležité je, aby bol údaj dostatočne určitý. Je potrebné mať zároveň na zreteli, že zmenka predstavuje abstraktný záväzok, stelesňuje právo samé o sebe, je zo zákona prevoditeľná indosamentom, a preto sa pri posudzovaní podstatných náležitostí vyžadujú prísnejšie kritériá. V tejto veci je na zmenke uvedené „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“. Pri jazykovom výklade uvedeného je celkom zřejmý význam slova „na platenie“, „predložiť“. Na základe uvedených výkladových pravidiel je možné vyvodiť, že zmenka má byť predložená počas obdobia štyroch rokov od vystavenia, to znamená, že uvedený údaj vymedzuje časový úsek, odkedy má byť zmenka predložená na platenie. Tento posudzovaný údaj logicky zodpovedá účelu vymedzenia lehoty na predloženie vistazmenky na platenie v súlade s článkom I. § 34 ods. 1 zákona č. 191/1950 Zb.. Žalobca sa nestotožnil so záverom, že v údají predlžujúcom lehotu na platenie by mala byť ešte uvedená doložka „do“, a to tak, že by údaj mal znieť „na platenie predložiť v lehote do 4 rokov od vystavenia“, čo nemá žiadnu oporu v jazykovom výklade. Údaj „zaplatím za túto zmenku pri predložení“ si navzájom nekonkuruje s údajom „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“, pretože ide o dva rozličné údaje s dvoma rozdielnymi významami z pohľadu zmenkového, teda nejde o vnútorný rozpor zmenky. Prvý z nich určuje údaj zročnosti zmenky, t.j. podľa neho zmenku charakterizujeme a o aký typ ide z hľadiska zročnosti, druhý z nich určuje obdobie, v rámci ktorého môže byť zmenka

predložená na platenie. Pokiaľ ide o argument v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 26.01.2011 sp. zn. 1 Obdo 59/2010, tak o túto skutkovú situáciu sa v danom prípade nejedná, a preto nie je možné argumentovať predmetným rozhodnutím. Žalobca mal za to, že záver okresného súdu je nesprávny a vyplýva z nesprávneho právneho posúdenia veci. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoZm/10/2013 zo dňa 21.11.2013. Žalobca ďalej poukázal na odôvodnenie okresného súdu, v ktorom prvostupňový súd uviedol, že vo veci vykonal dokazovanie okrem iného oboznámením sa s úverovou zmluvou, exekučným spisom a ďalšími listinnými dôkazmi. Žalobca a podľa dostupných informácií žalobcu ani žalovaný však dokazovanie úverovou zmluvou, exekučným spisom, či ďalšími listinnými dôkazmi nenavrhli, v ktorej súvislosti poukázal na ust. § 120 O.s.p.. Žalobca uviedol, že predložil súdu ako dôkaz o svojich nárokoch platnú zmenku, ktorou keďže táto spĺňa všetky formálne a materiálne náležitosti predpokladané zákonom, dokázal jasne, úplne a zrozumiteľne svoje právo na úhradu zmenkovej sumy a jej príslušenstva. Voči forme a obsahu zmenky zo strany žalovaného žiadne námietky neboli, a preto neexistovala okolnosť, ktorá by odôvodňovala vykonanie ďalších dôkazov nevyhnutných pre rozhodnutie vo veci. Zvýraznil, že ust. § 120 ods. 1 O.s.p. síce súdu umožňuje, aby v sporovom konaní vykonal aj iné dôkazy ako tie, ktoré navrhli účastníci konania, avšak tento postup je možné využiť len výnimočne, ak je vykonanie nenavrhnutých dôkazov nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci a nevykonanie nejakého dôkazu môže byť príčinou toho, že súd nemôže rozhodnúť. V danej veci súd mohol a mal rozhodnúť o práve na úhradu zmenkovej sumy a jej príslušenstva len z predloženej zmenky. Z uskutočnených postupov sporových strán počas písomnej fázy konania a vykonaného dokazovania vedeného na základe návrhov sporových strán, nevyplývala potreba vykonať ďalšie nenavrhnuté dôkazy. V danom konaní okresný súd svoj postup k tomuto ani vôbec nezodôvodnil. Predpokladom vydania rozsudku v tomto konaní bolo výlučne predloženie originálu zmenky. Zmenka je listinný cenný papier, ktorý inkorporuje v listine ako takej samo právo žalobcu. Žalovaný mohol na základe čl. 5 ods. 3 a ods. 6 Nariadenia vzniesť námietky voči zmenke, ak tak však neurobil, musia byť akékoľvek iné námietky odmietnuté, a to z dôvodu uplatnenia koncentračnej zásady konštruovanej Nariadením. Okresný súd nebol legitimovaný na to, aby postupom podľa ust. § 120 ods. 1 veta prvá O.s.p. vznášal námietky voči zmenke za žalovaného. Ak tak učinil, išlo o porušenie princípu kontradiktórnosti súdneho konania a rovnosti účastníkov konania ako súčasť práva na spravodlivé konanie. Okresný súd z vlastnej iniciatívy, bez návrhu žalovaného a bez legitímneho podnetu na ťarchu žalobcu vykonal dokazovanie, ktoré údajne preukázalo charakter žalovaného ako spotrebiteľa, pričom žalovaný sa tejto obrany žiadnym spôsobom nedovoľoval, uplatnenú pohľadávku nerozporoval. Okresný súd iniciatívne rozširoval okruh dokazovaných skutočností v tom smere, aby získal dostatočný podklad pre zamietnutie návrhu na uplatnenie pohľadávky. Uvedené správanie je neprijateľné v právnom štáte a predstavuje výrazný zásah do práva na spravodlivý súdny proces garantovaný čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj článkom 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd. Navyše pri vydávaní rozhodnutia vychádzal podľa neho z nesporných skutočností, keď za nesporné považoval to, že žalovaný so spoločnosťou POHOTOVOSTĚ, s.r.o. uzatvorili zmluvu o úvere, ďalej že zmenka, ktorá je predmetom tohto konania je zabezpečovacou zmenkou, že žalovaný uzatvoril zmluvu o úvere ako spotrebiteľ. Uvedené údaje nesporné skutočnosti neboli tvrdením ani jedného z účastníkov konania. Okresný súd tieto údaje nesporné fakty vyabstrahoval z dokazovania, ktoré si sám navrhol. Takéto skutočnosti jednoznačne nemožno považovať za nesporné. Žalobca ani žalovaný sa k týmto skutočnostiam nikdy nevyjadrili, preto neexistuje spôsob, akým by okresný súd mohol dospieť k nespornosti týchto skutočností. Ak okresný súd na týchto údajne nesporných skutočnostiach založil svoje meritórne rozhodnutie, toto rozhodnutie je nepochybne postihnuté vadou, ktorá má za následok jeho nesprávnosť. Prvostupňový súd dospel k rozhodnutiu na základe aplikácie nesprávnych právnych predpisov, ako aj nesprávnej interpretácii príslušných právnych predpisov a práva Európskej únie. Žalobca zvýraznil, že zmenka je samostatným abstraktným záväzkom, neakcesorickej povahy. Nie je možné ju spájať, či podmieňovať inými okolnosťami, než sú na zmenke uvedené. Prvostupňový súd sa aplikáciou príslušných ustanovení o zmenke upravených v zákone č. 191/1950 Zb. vôbec nezaoberal a ignoroval predmet sporu. Žalobca ďalej považoval za nevyhnutné zdôrazniť, že predmetom konania je výlučne zmenka a nie iný záväzkovo-právny vzťah. Prvostupňový súd predovšetkým ignoroval ust. § 17 zákona č. 191/1950 Zb., z ktorého vyplýva, že je síce prípustné za určitých okolností uplatňovať tzv. kauzálne námietky voči žalobcovi, avšak námietka musí byť vznesená zo strany žalovaného a predovšetkým žalovaný v tejto situácii nesie dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení. Nie je prípustné, aby túto úlohu a iniciatívu na seba prevzal súd. V danom prípade následkom bolo nesprávne rozhodnutie vo veci, okresný súd porušil poučovaciu povinnosť prekročením ust. § 5 ods. 1 O.s.p., ustanovenia o vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov, prihliadol na skutočnosti a dôkazy, na ktoré nebolo možné prihliadnuť, pretože nemali byť v sporovom konaní vedenom podľa Nariadenia

vykonané bez návrhu (rozsudok NS SR sp. zn. 5Obo 3/2008). Pokiaľ prvostupňový súd vyhodnotil zmenku ako neplatný právny úkon, tak tento záver vychádza len z kauzálnych námietok, ktoré nikto v konaní nevzniesol, ani ich nikto z účastníkov nepreukazoval. Žalobca ďalej poukázal na to, že kauzálne námietky sú po indosovaní v zásade neprípustné. Zmluvný vzťah medzi žalovaným a reminentom je po indosovaní irelevantný. Navyše žalobcovi nie je známy obsah údajného zmluvného záväzku. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 22.8.2002 sp.zn. 25 Cdo 1839/2000. Podľa žalobcu, vzhľadom na úplnú samostatnosť, oddelenosť, nezávislosť zmenkového záväzku, nie je možné hovoriť o tom, že zmenka je zmenkou podľa zákona o spotrebných úveroch a že tomuto zákonu odporuje. Zmenka uplatnená v tomto konaní má všetky zákonom predpísané náležitosti, a teda ide o platnú zmenku. Uplatnený nárok žalobcu je tak v celom rozsahu dôvodný. Zároveň žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 10Co/79/2013 zo dňa 05.09.2013 vydaný v obdobnej veci, i uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 43CoZm/10/2013 zo dňa 21.11.2013. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil a žalobe žalobcu vyhovel v celom rozsahu.

9. K doručenému odvolaniu sa žalovaný písomne nevyjadril.

10. Po rozhodnutí okresným súdom a po podaní odvolania, bolo okresnému súdu doručené podanie žalobcu zo dňa 21.12.2015 označené „čiasťočné späťvzatie žaloby“, ktorým žalobca s poukazom na § 144, § 145 ods. 1 CSP zobral svoju žalobu v časti o zaplatenie 0,19 % zmenkového úroku späť a žiadal, aby súd v tejto časti konanie zastavil.

11. Krajský súd v Žiline výzvou podľa ust. § 370 ods. 2 CSP doručil žalovanému späťvzatie žaloby žalobcu zo dňa 21.12.2015 a súčasne ho vyzval, aby sa v lehote do 10 dní od doručenia výzvy písomne vyjadril, či so späťvzatím žaloby žalobcom súhlasí, resp. nemá námietky. Zároveň ho poučil, že v prípade, ak sa v stanovenej lehote nevyjadrí, bude krajský súd predpokladať, že nemá námietky voči späťvzatiu žaloby (§ 157 ods. 2 CSP).

12. Žalovaný sa k doručenej výzve Krajského súdu v Žiline (doručenka č.l. 128 spisu) v stanovenej lehote nevyjadril.

13. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) prejednal vec bez nariadenia pojednávania v medziach odvolacích dôvodov žalobcu podľa ust. § 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP a za aplikácie ust. § 370 ods. 1, 2 CSP pripustil čiasťočné späťvzatie žaloby žalobcu, a to v časti o zaplatenie zmenkového úroku 0,19% denne zo sumy 1.455,83 Eur od 12.05.2010 do zaplatenia, rozsudok okresného súdu v tejto časti zrušil a konanie o zaplatenie zmenkového úroku 0,19% denne zo sumy 1.455,83 Eur od 12.05.2010 do zaplatenia zastavil tak, ako je uvedené v prvej výrokovej časti rozhodnutia Krajského súdu v Žiline. Rozsudok okresného súdu, ktorým bola vo zvyšnej časti žaloba zamietnutá potvrdil ako vo výroku vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

14. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie a čiasťočné späťvzatie žaloby žalobcu bez nariadenia ústneho pojednávania sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13Co/1/2020 - 131 zo dňa 27.10.2020 s tým, že podľa ustanovenia § 219 ods. 1, 3 CSP bolo miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámené na úradnej tabuli krajského súdu a webovej stránke tohto súdu v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 18.11.2020, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku Krajským súdom v Žiline, v spojení s ustanovením § 378 ods.1 CSP.

15. Primárne v procesnej rovine krajský súd uvádza, že aj keď odvolacie konanie začalo podaním odvolania zo dňa 06.02.2014 (č.l. 58 spisu), krajský súd v čase svojho konania a rozhodovania poukazuje na zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok („CSP“), keďže v zmysle ust. § 474 CSP, ak nadobudol účinnosť od 1. júla 2016, tak v zmysle aj ust. § 470 ods. 1 CSP bolo nevyhnutné postupovať podľa tohto zákona ...„ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti“. Podľa ust. § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

16. Podľa ust. § 370 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia.

17. Podľa ust. § 370 ods. 2 CSP súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

18. Na postup podľa ust. § 370 ods. 1, 2 CSP krajský súd skúmal, či sú splnené všetky zákonné podmienky vyplývajúce z tohto zákonného ustanovenia, ktoré je aplikovateľné v prípade dispozície so žalobou žalobcu. Bolo zistené, že okresný súd rozhodol rozsudkom č.k. 6C/117/2013-50 zo dňa 19. decembra 2013. Rozsudok okresného súdu bol doručený žalobcovi prostredníctvom zástupcu dňa 20.1.2014 a žalovanému dňa 30.4.2015 (pôvodne správcovi konkurznej podstaty úpadcu) v zmysle doručeníek na č.l. 54 rub, 86 rub spisu, proti ktorému bolo v zákonnej lehote podané odvolanie žalobcom. Po rozhodnutí okresným súdom a po podanom odvolaní žalobca prostredníctvom zástupcu podaním zo dňa 21.12.2015 doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 28.12.2015 s poukazom na ust. § 144, § 145 ods. 1 CSP zobral žalobu v časti zmenkového úroku 0,19% denne späť a žiadal konanie v tejto časti zastaviť. K predmetnému čiastočnému späťvzatiu žaloby prostredníctvom zástupcu žalobcu došlo po vydaní, resp. rozhodnutí súdom prvej inštancie, avšak v čase, keď jeho rozhodnutie nenadobudlo právoplatnosť z titulu podania odvolania žalobcom. Krajský súd vzhľadom k uvedenému mohol rozhodnúť o pripustení čiastočného späťvzatia žaloby, za vzatia do úvahy naplnenia procesno-právnej domnienky súhlasu žalovaného s týmito čiastočnými späťvzatiami, s odkazom k výzve Krajského súdu v Žiline zo dňa 10.09.2020, vo vzťahu ku ktorej sa žalovaný nevyjadril a neuviedol žiadne vážne dôvody nesúhlasu s čiastočnými späťvzatiami žaloby. Boli tak splnené zákonné podmienky vyplývajúce z ust. § 370 ods. 1, 2 CSP, v dôsledku čoho krajský súd pripustil čiastočné späťvzatie žaloby, rozsudok okresného súdu č.k. 6C/117/2013-50 zo dňa 19. decembra 2013 v časti zrušil a konanie o zaplatenie zmenkového úroku 0,19% denne zo sumy 1.455,83 Eur od 12.05.2010 do zaplatenia zastavil.

19. Žalobca v podanom odvolaní kládol dôraz hlavne na charakter konania, ktoré bolo vyvolané pred okresným súdom podaným návrhom, a to konania v zmysle Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11. júla 2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej len „Nariadenie“) a uplatneného nároku, ktorý vychádzal z predloženého originálu zmenky ako cenného papiera abstraktnej povahy, s poukazom aj na ust. § 17 zákona č. 191/1950 Zb., keď podľa názoru žalobcu nebolo možné vznášať kauzálne námietky, na ne prihliadať a tým ani viesť dokazovanie v smere kauzy, čím podľa žalobcu ako odvolateľa boli porušené ustanovenia Nariadenia, ako aj koncentračná zásada konštruovaná týmto Nariadením, pokiaľ žalovaný nevzniesol námietky voči zmenke podľa čl. 5 ods. 3 a ods. 6 Nariadenia.

20. Vo vzťahu k odvolaciemu dôvodu žalobcu, týkajúceho sa nesprávneho právneho posúdenia veci okresným súdom, pokiaľ dospel k záveru, že zmenka je neplatná pre neurčitý údaj splatnosti, tak krajský súd v tejto časti bol odlišného názoru od okresného súdu. V zhode s okresným súdom aj krajský súd mal za zistené, že žalovaný vystavil v Liptovskom Mikuláši zmenku. Na zmenke je uvedené číslo zmluvy 505800112 a záväzok žalovaného zaplatiť za túto zmenku pri predložení na rad spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o. sumu 1.455,83 Eur, zmenkový úrok 0,25% denne od 12. mája 2010, splatnej: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, „bez protestu“, „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“, ako vystaviteľ označený žalovaný s miestom bydliska, uvedením rodného čísla a podpisom vystaviteľa, s dátumom vystavenia zmenky 20. novembra 2009 na zmenkovú sumu 1.455,83 Eur. Z rubovej strany zmenky vyplýva, že spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o. indosovala zmenku na žalobcu, ktorý je zahraničnou právnickou osobou, bez uvedenia dátumu.

21. Odvolací súd vo všeobecnosti uvádza, že zmenka vlastná predstavuje záväzok výstavcu zmenky vyplatiť pri splatnosti zmenky v mieste v zmenke určenom zmenkovú sumu riadnemu majiteľovi zmenky. To sa týka samotnej žalobcom predloženej zmenkovej listiny. V zhode s okresným súdom i krajský súd uvádza, že v tomto prípade išlo o zmenku vystavenú na videnie, teda o tzv. vistazmenku podľa ust. Čl. 1 § 33 ods. 1 zákona č. 191/1950 Zb.. Táto skutočnosť vyplýva z textu zmenkového vyhlásenia žalovaného, ktorý sa zaviazal zmenkovú sumu zaplatiť pri predložení. Odlišne od záveru prvoinštančného súdu krajský súd je toho právneho názoru, že i keď ust. Čl. 1 § 34 ods. 1 zákona č. 191/1950 Zb. upravuje povinnosť predložiť zmenku na platenie do jedného roka od dátumu vystavenia, môže ten, kto zmenku

vystavil, túto lehotu skrátiť alebo určiť dlhšiu lehotu. Lehota, ktorá je uvedená na zmenke plynie od dátumu, kedy bolo možné najskôr zmenku predložiť na platenie, a nie tak, ako je to bežné, od dátumu vystavenia uvedeného na zmenke - § 77 ods. 1 zákona č. 191/1950 Zb.. V tomto prípade žalovaný v zmenkovom vyhlásení podľa Čl. 1 § 34 ods. 1 zákona č. 191/1950 Zb. určil dlhšiu lehotu na predloženie vistazmenky, a to v dĺžke štyroch rokov od vystavenia. Zmenka tak obsahuje jednoznačný údaj o tom, že sa jedná o vistazmenku, ktorú oprávnený majiteľ zmenky môže predložiť na platenie do 4 rokov odo dňa jej vystavenia. Zmenka obsahovala zákonom požadované náležitosti pre vlastnú zmenku. Zo zmenky je zrejmé, že v texte obsahuje označenie, že sa jedná o zmenku, obsahuje bezpodmienečný sľub vystaviteľa uvedenú peňažnú sumu zaplatiť, obsahuje údaj miesta, kde sa má platiť, obsahuje meno toho komu alebo na rad koho sa má platiť a obsahuje tiež dátum a miesto vystavenia zmenky a podpis vystaviteľa. Odvolací súd preto odlišne od prvoinštančného súdu považoval zmenku predloženú žalobcom, z ktorej vyplýva jednoznačne doba splatnosti, pretože obsahuje údaj „zaplatí pri predložení“ za zmenku formálne platnú, splatnú na videnie tak, ako to vyplýva z § 33 ods. 1 zákona č. 191/1950 Zb.. Splatosť zmenky nastáva v momente jej predloženia, pričom predložiť ju bolo možné podľa § 34 ods. 1 zákona č. 191/1950 Zb. v lehote štyroch rokov od jej vystavenia a až po jej predložení v lehote štyroch rokov nastáva jej splatosť. Odvolací súd sa nestotožňuje s právnym posúdením okresného súdu, že v zmenke sú uvedené dve možnosti splatnosti.

22. Vzhľadom k uplatnenému nároku žalobcu, jeho posúdeniu okresným súdom v ďalšej časti, keď okresný súd poukázal aj na skutočnosť, že ak by aj predložená zmenka bola platná, tak žalobcovi by nebolo možné priznať uplatnený nárok z iného dôvodu a vzhľadom aj k doterajšej rozhodovacej činnosti Krajského súdu v Žiline ako súdu odvolacieho považuje za potrebné uviesť, že pokiaľ aj Krajský súd v Žiline ako súd odvolací konal a v rozhodnutiach vydaných pred 20. októbrom 2015 vychádzal primárne zo zmenkového charakteru uplatneného nároku v kombinácii s účelom Nariadenia, bez prihliadnutia ex offo na možný spotrebiteľský charakter kauzy stojacej za zmenkou, tak v momente tohto konania a rozhodovania už bolo potrebné vychádzať z vývoja rozhodovacej praxe súdov SR v dotknutých veciach, ktorú zjednocuje prijaté Stanovisko vo veciach občiansko-právnych a obchodných č. 93, publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a súdov SR č. 8/2015 ako Spoločné Stanovisko občiansko-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a obchodno-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20. októbra 2015 k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa. Práve s ohľadom na princíp právnej istoty, ktorý spočíva v zabezpečení jednotného rozhodovania súdov v totožných či obdobných veciach, potom aj Krajský súd v Žiline ako súd odvolací bol povinný rešpektovať relevantnú judikatúru, ako aj prijaté zjednocujúce stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Požiadavka právnej istoty automaticky neznamená to, že sa nemôže vyvíjať judikatúra najvyššieho súdu, čo platí aj k rozhodovacej praxi odvolacieho súdu. Okresný súd tak za dodržania ustanovení Nariadenia a cez úpravu čl. 19 Nariadenia správne postupoval, ak vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa skúmal uplatnený nárok v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má nárok základ. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na závery vyjadrené v Spoločnom Stanovisku občiansko-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a obchodno-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20. októbra 2015, a to práve k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého: „I. Ak navrhovateľ ako dôkaz osvedčenia uplatneného nároku doloží zmenku, platí bez ohľadu na povahu procesného nástroja, ktorý navrhovateľ použil, že: 1. pokiaľ z akýchkoľvek okolností prejednávanej veci vyplynie konajúcemu súdu súvislosť s nekalou povahou či neprípustnosťou uplatneného nároku, je tento ex offo povinný zabezpečiť prieskum nároku v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má nárok základ; 2. pokiaľ súd nevzhladne žiadnu nekalosť či neprípustnosť predloženého návrhu, súd pristúpi k prieskumu uplatneného nároku v rozmedzí prípadne vznesených námietok zohľadňujúc ich rozsah a povahu, pri rešpektovaní povinnosti posúdiť prípadnú absolútnu neplatnosť úkonu, ak to z vykonaného dokazovania vyplynie. II. Ak je vystaviteľom zmenky spotrebiteľ, je možné túto skúmať až po úroveň dohody o vyplňovacom práve, aplikujúc právnu úpravu platnú a účinnú v čase, kedy bola zmenka vystavená. III. Aj v prípade, že nie sú podané kauzálne námietky vystaviteľom zmenky (bez ohľadu na to, či je spotrebiteľom), ktorý je na strane žalovaného, je možné preskúmať a podľa okolností prípadu posúdiť nárok na uplatnený zmluvný úrok ako nárok uplatnený v rozpore s dobrými mravmi, ak výška uplatneného nároku podľa úvahy súdu takýto exces dosahuje“. Okresný súd správne postupoval, keď zabezpečil prieskum nároku uplatneného žalobcom v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má žalovaný nárok svoj základ, a to v situácii, ak žalobca ako dôkaz osvedčenia uplatneného nároku predložil súdu zmenku. Teda na bližšie zistenie

povahy subjektov pôvodného záväzkového vzťahu, ako aj z dôvodu komplexného posúdenia existencie záväzkového vzťahu ako spotrebiteľského, súd prvej inštancie v konaní zabezpečil exekučný spis súvisiaci so zmluvou, ktorá bola uzavretá medzi žalovaným ako dlžníkom a prvým majiteľom zmenky ako veriteľom, z ktorého okresný súd zistil spotrebiteľský charakter predmetnej zmluvy.

23. V podmienkach danej veci odvolací súd zvyrazňuje tie zistenia a závery okresného súdu, ktoré v súvislosti s predtým vedeným exekučným konaním voči žalovanému sp. zn. 10Er/1305/2011 viedli k zamietnutiu uplatneného nároku žalobcu, ak bolo zrejme postavenie žalovaného ako spotrebiteľa v úverovom vzťahu s predchádzajúcim majiteľom zmenky zabezpečovacej poskytnutý spotrebiteľský úver. Bolo preukázané, že zmenka sa kauzálna týkala a mala zabezpečovať poskytnutý spotrebiteľský úver a z dokazovania dostatočne vyplynul záver okresného súdu, že pre neplatnosť dohodnutého spôsobu zabezpečenia záväzku zo spotrebiteľského úveru nie je možné žalobe vyhovieť, teda, že právne predpisy týkajúce sa spotrebiteľov vyslovene zakazujú zabezpečenie nárokov zo spotrebiteľskej zmluvy zmenkou, a teda nárok žalobcu, ktorého sa uplatnenou žalobou domáha, je v rozpore so zákonom.

24. Vychádzajúc aj z uvedeného spoločného stanoviska, aj keď v rozhodnom období (do 31.12.2010) samotné vystavenie zmenky v spotrebiteľských vzťahoch bolo povolené, rovnako tak indosácia zmenky zabezpečovacej spotrebiteľský úver, tak bolo dôvodné poskytnutie ochrany súdom prostredníctvom právnej úpravy o ochrane spotrebiteľa. V tomto smere odvolací súd zhodne so spoločným stanoviskom zdôrazňuje, že „Ani nariadenie ani (pôvodne) OSP neobmedzuje odporcu v tom, aké námietky môže uplatniť. Ak by vzhľadom na uplatnené námietky odporcu súd dospel k záveru, že navrhovateľ vedome konal na škodu odporcu ako dlžníka z indosovanej zmenky, pretože pri nadobudnutí zmenky, na ktorej je uvedené číslo spotrebiteľskej zmluvy vedel, že sa jedná o zmenku na rad, ktorá v zásade zbavuje dlžníka možnosti uplatniť voči novému majiteľovi zmenky námietky v zmysle § 17 ZZŠ a z údaju o čísle zmluvy (tzv. hodnotová doložka, ktorá informuje o kauzálnom vzťahu vedúcemu k použitiu zmenky a okolností svojich vzťahov k remitentovi musel vedieť, že zmenka sa týka spotrebiteľského vzťahu), výkon práva navrhovateľa by tak vzhľadom na konkrétne zistené okolnosti bol v rozpore s dobrými mravmi podľa ust. § 3 OZ, ako aj so ZSÚ v znení platnom do 31.12.2010, pretože indosácia zmienek zabezpečujúcich záväzok dlžníka zo spotrebiteľskej zmluvy v posudzovaných okolnostiach predmetných prípadov bola v rozpore s ust. § 4 ods. 7 citovaného zákona v znení platnom do 31.12.2007; toto platí aj pre ust. § 4 ods. 6, 7 cit. zákona v znení platnom od 1.1.2008 do 31.12.2010“.

25. „Pokiaľ by sme dospeli k záveru, že pri vymáhaní dlžnej sumy z indosovanej zmenky súd nemá možnosť hodnotiť obsah spotrebiteľskej zmluvy a rozhodnúť o nekalosti niektorých zmluvných podmienok či zhodnotiť platnosť zmenky samotnej, išlo by o neprijateľné zníženie právnej ochrany prináležiacej spotrebiteľovi a o porušenie zásady efektivity. Rigidná aplikácia ust. § 17 ZZŠ by spôsobila spotrebiteľovi neprimerané ťažkosti pri až následnom možnom domáhaní sa ochrany svojich práv (ust. § 17 obsahuje úpravu, podľa ktorej kto je žalovaný zo zmenky, nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobudnutí zmenky konal vedome na škodu dlžníka). Prijatie výkladu smerujúceho k povinnosti spotrebiteľa bez výhrad uspokojiť veriteľa - nadobúdateľa indosovanej zmenky a až následne ho žalovať o náhradu škody, s povinnosťou v takomto konaní dokazovať, že nadobúdateľ zmenky konal vedome na škodu dlžníka, by v konečnom dôsledku viedlo k prenosu povinnosti na spotrebiteľa spôsobom, ktorý je podľa právnej úpravy ochrany spotrebiteľa neprijateľný“.

26. „Určujúcim pri hľadaní práva má byť, že v každej veci je potrebné vychádzať z individuálnych okolností každého jednotlivého prípadu, ktoré vychádzajú zo skutkových zistení všeobecných súdov. Je povinnosťou všeobecného súdu zohľadniť všetky relevantné individuálne okolnosti súdnej veci a prihliadať na ne aj cez prizmu dobrých mravov, keďže nesúlad právneho úkonu s nimi vedie k jeho neplatnosti. Povinnosť všeobecného súdu posúdiť uplatnený nárok aj z hľadiska súladu s dobrými mravmi je zvyraznená v tých prípadoch, keď ju účastník konania výslovne namieta, musí však na ňu prihliadať aj v prípadoch, kedy takýto rozpor zistí súd sám pri prieskume ex officio, keďže na absolútnu neplatnosť úkonu súd musí prihliadať ex lege. Dobré mravy pôsobia ako korektív najmä v takých situáciách, kedy sú práva a povinnosti strán právneho vzťahu v zjavnej nerovnováhe. Sociálno-právne chápanie zmluvnej slobody sa môže uplatniť len za predpokladu približne vyváženého pomeru síl účastníkov zmluvy a len za tohto predpokladu sa môže stať prostriedkom primeraného vyrovnania záujmov, ako už bolo vyslovené niekoľkokrát aj v rozhodnutiach Ústavného súdu SR“.

27. Okresný súd teda vecne správne postupoval, ak v súvislosti s uplatnenou pohľadávkou zo zmenky túto pohľadávku podrobil aj prieskumu ex officio, ktorý postup bol v súlade práve aj s rozhodovacou činnosťou všeobecných súdov, čo vyústilo do Spoločného Stanoviska občiansko-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a obchodno-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20. októbra 2015, ktorým sa tak zabezpečil princíp právnej istoty pri rozhodovaní v druhovo rovnakých veciach, ktorý princíp právnej istoty patrí k základným znakom právneho štátu, ktorým nepochybne je aj Slovenská republika.

28. Za tohto stavu v dotknutej prejednávanej veci nebolo možné sa stotožniť s argumentáciou žalobcu vychádzajúcou výhradne z doloženej zmenky, bez prihliadania na ďalšie skutkové a právne okolnosti, ktoré okresný súd ex officio skúmal, a to procesne prípustným spôsobom práve za rešpektovania súdnej ochrany spotrebiteľov vyžadovanej právnym poriadkom SR a EÚ, a to i v rozhodnej dobe vzniku záväzkového právneho vzťahu, z ktorého pochádzajú žalobcom uplatňované nároky v tomto súdnom konaní. Rozhodnutie okresného súdu tak z procesného a v tejto časti ani vecno-právneho hľadiska nevybočilo z rámca daného právnou úpravou aplikovanou okresným súdom, relevantnou pre rozhodnutie v danej veci v spojení aj so závermi vyjadrenými v Spoločnom stanovisku. Z uvedeného preto odvolaním napadnutý rozsudok, ktorým vo zvyšnej časti bola žaloba zamietnutá (vzhľadom na pripustené čiastočné späťvzatie žaloby a zrušenie rozsudku okresného súdu v časti zastavenia konania v časti) bol potvrdený ako vo výroku vecne správne rozhodnutie podľa § 387 ods. 1 CSP v spojení aj so závislým výrokom o trovách konania.

29. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1, § 256 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. Vzhľadom k výsledku tohto odvolacieho konania bolo zrejmé, že úspešnou stranou sporu bol žalovaný, keď došlo k potvrdeniu rozhodnutia okresného súdu a žalobca čiastočne zaviniel zastavenie konania. Žalovanému však z obsahu spisu vznik trov tohto odvolacieho konania nevyplyval, a preto bolo rozhodnuté krajským súdom tak, že žalovaný nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.